

KAŽIN

Nogomet je igra fina,
igrala se od davnina.
Kad je bila košnja sjena,
sjetite se uspomena.
Kad se želo žito zrelo,
u Vrebac se išlo selo.
Tu se pilo rakije i vina,
sjetite se, drugovi, Kažina.
Povis sela ispod naše Staze,
kud drvari i kosci prolaze.
Igralište ispod malog brega,
sitna trava i koja balega.
Svakog ljeta kad se sjeno kupi,
u Kažinu mladost se okupi.
Niko nikom ne želi da smeta,
svi su željni pravog nogometa.
A ekipe poznate su svima,
il' do Boće ili do Kažina.
Glavna tema svakoga je dana,
'ko navija za Zvijezdu il' Partizana.
Pa i danas ode u Kažinu,
zaigraše utakmicu finu:
Tu na голу Graovac je Nove,
čini mi se da ga ne'ko zove.
- Baci loptu na nogu mi ode,
prije nego mali Josin dođe.
Igra Beđo, ne vidiš mu manu,
šalje loptu na drugu stranu.
Leti Prpić k'o ga neko goni,
neće proći jer pred njim je Džoni.
Ljevom nogom po balezi gazi,
uvje' više : "Al' pazi, al' pazi."
Kliza Bogde pa mu loptu ote,
te je dade do Đure-Visote.
Goni loptu kako dobro znade,
kad zaman' u patika mu spade.
Ljeva spala, a desna se svukla,
jer je špaga od kombaja pukla.
Miroslav se dokopa lopte,
al' iz nogu Ratko mu je ote.
-Pazi malo, jebem li ti boga,
kad te zveknem pući će ti noga.
Šiško Dujin poznat je po brku,
trese loptu on u punom trku.
Kakva šansa u nepovrat ode,
tu na beku Nikolin je Tode.
Neće u go' al' pazite čuda,
kad je primi Dragosavac Duda.
Ispod prečke po sredini gola,
ode lopta do Cigina dola.
Za Partizan oduvjek navija,
kao Sani, glavnom zabija.
Ko preskače pr'o Bojkića plota,

to je Đuro sin Miće Kokota.
Pravi momak, svi ga dobro znamo,
dobre konje on uzgaja samo.
Paz'te sada ko se tome nada,
cestom praši ta crvena lada.
Pa iskaču k'o iz gnjezda tići,
to su družte stigli Popovići.
Kad zaigra prva violina,
svi poznaju Miću Đuričina.
Tu je Nidžo ko tatina slika,
ima Mićo svoga nasljednika.
Kad iskoči jedan mladić drugi,
svi smo njega zvali „Cugi”.
Od sunca mu preplanulo lice,
to je Miloš Popović Perice.
A do njega tu sa desne strane,
obuva se mali Kočin Dane.
Ko da živa vatra gori,
Milan Dudin tu se stvori.
Tu se nađe sred Kažina,
mali Iso Mile Božina.
Poče mali i vjetrić da pirka,
sa biciklom eto i Ugarak Mirka.
Veli Mirko možda Nove dođe.
prije ode po trešnje u Zavode.
A Milorad Micin pravi neku viku.
malo kasni jer vozi vareniku.
Okolo gola podigla se bura.
paz'te ljudi na голу je Kubura.
Pravi Jovo te čudne parade,
baš ga briga, bek je Stevin Rade.
Igra beka, procvale mu ruže,
lopta prođe al' ti nećeš družte.
Paz'te onda ima nešto novo.
kad zaigra Galić Jovo.
Pored njega i brat mu je Stevo,
vuče loptu prema lijevo.
Neko krupan sav se vije,
često glavom on gol zabije.
Skoro prije pola sata,
iz Zagreba stigoše i dva brata.
To su momci kršna kova,
unuci su od Jučkova.
Duško mlađi, a Milan je stariji,
patike će dati babi Mari.
Tu na centru k'o u modi,
Mićo Jovin loptu vodi.
Taj za igru ima nos,
utakmice mnoge on odigra bos.
Pjesma kaže i ne laže:
-Gledao sam sa bregova
majstorije Miće Pejanova,
za njim graja, za njim vika,

nije Mićo bez het-trika.
Neko više: -Dodaj Rade,
loptu prima Birtaš Vlade.
Sa grudi je spusti dolje,
pa ošine u bekovo polje.
Gužvu pravi, noge tanke,
to je Braco babe Anke.
A on često gol zabije,
pa se poslje slatko smije.
Sa Grabića od Čutana,
eto Nidže i Slavana.
Kud prolaze zemljica se trese,
unuci su od djeda Đurlese.
Nidžo ves'o sav crven u licu,
Slavko nosi i svoju zračnicu.
Duško Sokin trči prema голу,
žuri kući jer mora u školu.
Od Kutlače prašina se diže,
Čedo Nikin preko pješke stiže.
Na beku će on da igra,
mali buco brz je kao čigra.
I Mišo je tu na centru,
nešto psuje svetom Petru.
Daće i on jedan golić,
nesto žuri, mora u Mogorić.
Nogomet je igra znana,
pogledajte Tomin Marijana.
Đe zaigra i patikom kroči,
pa i lopte imaju mu oči.
Korner jeste svi ga vide,
Dragan Micin lopti ide.
Nabaci je malo niže,
Rašo prvi lopti stiže.
Golman pravi to je, zna se,
Žeka više, kauboj je djeda Vase.
A i Žeka vita čigra,
voli loptu da zaigra.
Brzo trči svi to znamo,
duge staze voli samo.
Gle majstora svi su stali
loptu prima onaj mali.
U zvjezdinu dresu što je
svi bekovi ga se boje.
Igra loptom na sve strane,
to je mali tetkin Dane.
A da igra bude taka
eto braće Crnokraka.
Nino, Čedo su sa strane,
u sredini ide Dane.
A Mićkana Duda treba,
doće sutra iz Zagreba.
Žika jošte stig'o nije
zadrž'o se kod Indije.

KAŽIN

Na terenu Paković se ruši,
čuva noge i zavrće uši.
Na terenu tu i Đuka biće,
mlađi sin je od Šakica Miće.
Zoran viče, svi ga čuju,
ide s Vladom da razvodi struju.
Stigli momci od mostića,
tri su brata Narančića.
Mirko mali najbrži je brate,
al' ga Jovo i Dujica prate.
Jao ljubi i Bože pomozi,
Jovo Neđu na biciklu vozi.
Crn biciklo k'o od krdže,
uzeo ga od svog čaće Prdže.
Ej bekovi što ste stali?
Na голу je Cigin mali.
Izbijajte lopte jače,
bude l' gola on će da zaplače.
Zato njega briga nije,
kod njega su sve komšije.
Milan Gazdin igrat znade,
Ispred njega Stevin Rade.
A Jovica igra špica,
nije neka uzdanica.
Odněkud se kao lija,
došet'o i Rade Kusija.
Za njega je lopta laka,
ide on kod djevojaka.
Iz džepa mu ključ vire,
tu je sjeo kod Dudine Mire.
Ko se ispred gola mota,
ma to ti je Mile Visota.
Krupne oči k'o u sove,
samo pravi faulove.
Ispred njega k'o da nema trave,
sve klizeći do Petrova Save.
Oštar mali al' bez šale,
na njega se mnogi žale.
Malo dalje iza gola,
u 'lad sjeo Popović Nikola.
Oko njega pet-šest cura,
na kožunu on se gura.
Razmazo im neku šminku,
samo fali svoju dalmatinku.
Na terenu velika prašina,
tri su sina tu Jašina.
Nidžo, Dujo, a i mali Mile,
ljepi kao gorske vile.
Đe se radi, jede, pije,
unuci su od Branka Kusije.
Nemo"š odma' prepoznati svijju,
al' ja vidim Tanu Balasiju.
A i Jovo ide pored njega,

on se vidi još sa drugog brega.
Iz Karlovca tu je priš'o,
brzi igrač Tanin Mišo.
Tuljan nosi neke šlake žute,
brat Vlade daje mu upute.
Pazi brate kada budeš išo,
tu će biti Artuković Mišo.
On ti brani k'o prava mašina,
malo bolje od Lava Jašina.
Volio je u svome životu,
čuvat' krave i igrati loptu.
Pr'o zidića Savina krava se čuje,
Petar Majić na nju psuje.
Vide momci, vide sile,
tu su momci od Božića Mile.
Stariji Dule, a mlađi je Miloš,
vezni igrač nije loš.
Nove Marin u Vrebac je stig'o,
za Beograd povratnu je dig'o.
Donio je svile i udica,
biće riba i ljepih curica.
Sve se igra, a malo je dana,
kad ti eto Rakić Radovana.
Pored njega Nešo stupa,
sin i čaća idu skupa.
Ima jedan što ga cure vole,
to je Mirko, sin Bojina Nikole.
Više voli sjediti u 'ladu,
plesti šlake i slušati Nadu.
Bogde Borin stig'o je u trenu,
voza „Javu“ dolje po terenu.
Rezerva je, ništa mu ne fali,
u 'lad sjeo i Milićev mali.
A i Batić kao živo biće,
okom prati samo Narančiće.
Mišo Grubić danas ode fali,
kažu „Princ“ neće da mu pali.
Od Čistulje prašina se diže,
Jovo Ilin sa „Amijem“ stiže.
Po pô sata taj se „Ami“ ljulja,
daleko je djed Jovica i Čistulja.
Otići će do Rudeža prije,
da vareniku iz gepeka izlije.
Ovog momka svi poznate,
Miloš Milin to je brate.
Iz prikrajka uvijek vreba,
stigne prvi iz Zagreba.
Na terenu šansa nova,
lopta je kod Brace Jovinova.
Nasmijan je kao faca,
u noge se Duško Mijat baca.
Željo prati al' za kratko,
djeda Duće on je slatko.

Prava igra u dva čina,
eto Mile Nikičina.
A i Dragan tu je mali,
na loptu se i on pali.
Iza gola neko zove,
to je Peđa, sin Majića Jove.
Peco i Neno tu su stigli,
kod ujaka Pere oni su bili.
A za njima kao mače,
mali Luka hitro skače.
Ko li ima takvog sina,
nasljednik je Miće Luketina.
Kroz Pećine od Sergića,
tu su stigla tri mladića.
Mićo Savin ništa novo,
za njim Miloš i Dušanov Jovo.
Pravi junak k'o Kraljević Marko,
tu je stig'o i Krajnović Darko.
A i Milan Krajnović se zove,
on je stig'o čak iz Crne Gore.
Pored ove žive sile,
tu se stvori Majić Cile.
Kad je teško, kad je muka,
neko viče - Ajde Đuka!
Igrat' on će drugog puta,
žao mu je sad kaputa.
Sa njim tamo stoji, biće,
vidi Duško, sin Šakića Miće.
Tu na centru dva su sina,
Milorada Božulčina.
Do igre je i njim' stalo,
odigraće i oni malo.
Đuro igra ko vedeta,
Mirko trči sve mu smeta.
Kraj linije mladić stoji,
kao da se igrat' boji.
Zaigrat' će i on, 'oće,
to je Duško našeg Boće.
Petar Kočin igrati je kren'o,
malo kasni, kupio je sjeno.
A cestom se zuka diže,
Jovo Mandić sa "tamićom" stiže.
Sa njim Nešo, čim je stig'o,
oko gola prašinu je dig'o.
U prikolici Petar od Manina Đure,
fini momak pa ga cure jure.
Na trenutak k'o raketa,
svi ga zovu Jovo-teta.
To je mali od Baraća,
biće majstor kao čaća.
'Ko to pravi korak od metra,
to je Nešo unuk Popovića Petra.
Jovo Sokin rastrča se tamo,

KAŽIN

šalje lopte u kornere samo.
Neće proći, nema takve sile,
tu, uz njega, brat je njegov Mile.
Tu uz ljesku naslonjen je „poni”,
što ga Željko Micin goni.
To je Željo sa njim doš'o,
igrati je i on poš'o.
A Iso u Barici ovce čuva,
stalo fali svog pastuva.
Tu u 'ladu kod Cigina dola,
Željo Bogdin ustavio kola.
Vozi drva on iz gore,
stao malo da konji odmore.
Na kleniću neke daske fine,
mali Robi to pravi tribine.
Biće i on neka nova zvijezda,
kad poleti sa Rakića gnjezda.
Tu u 'ladu malo veća grupa,
Petar Mandić u tamburu lupa.
I on svakom tu kovilje daje,
donijo ga od svog milog taje.
A u dolu laje i Gare,
među nima stoji Dujo babe Mare.
Na bregovima mnogo konja pase,
al' najbolji Gazdini su, zna se.

Ko je bio u Kažinu,
odigr'o je igru finu.
Neki za nju nisu znali,
pa su zato kod kuće ostali.
A kad sunce za Velebit oće sići,
onda valja kući ići.
Tad počinje utakmica nova,
svi svraćaju kod Boće Stevanova.
To će biti treće poluvreme,
da se riješe sve sportske dileme.

PJESMA JE POSVEĆENA
I NAMA I VAMA,
I ONIMA KOJI NISU S NAMA,
I ONIMA KOJE PREKRIVA TAMA.
NEK' IM JE VJEČNA SLAVA I
HVALA.

Spjevao:
Miloš Mandarić - Cigin